

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงเป็นสิ่งที่ นิตามารดา ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง ล้วนหวังจากเด็กในความปกครองของตน Jarrett * กล่าวว่า นิตามารดาและทางวัฒนธรรมอยากให้เกิดประสิทธิภาพสำเร็จทางการเรียน ประกาศนียบัตร เป็นสิ่งที่ถือว่ามีความค่ามากกว่าความรู้ที่ใครรับ คนทั่วไปที่มีแนวโน้มที่จะเห็นว่า คนที่ไล่คะแนนสูงเป็นคนที่มีความค่ามากกว่าคนที่ไล่คะแนนต่ำ แม้แต่ตัวเด็กเองก็ยอมรับปรารถนาจะประสบความสำเร็จในการเรียน เพื่อตนเองจะได้เป็นที่ยอมรับของคนรอบข้าง เด็กจะเห็นว่าตนเองมีคุณค่าหรือไม่เป็นสัดส่วนกับคะแนนที่สอบได้

มีองค์ประกอบหลายประการที่ความสัมพันธ์เกี่ยวของกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน Malpass ^b (๑๙๕๓) ซึ่งแยกความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่าง การรับรู้ (perception) ของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนและคะแนนสอบที่ได้รับเมื่อจบภาคการศึกษา นักเรียนที่มีการรับรู้ (perception) ต่อโรงเรียนที่ดีกว่า จะไล่คะแนนสอบดีกว่า นอกจากนี้ Mc Millan ^c

* Harold W. Bernard and Wesley C. Huckins, Readings in Educational Psychology, The World Publishing Company, New York, 1967, p.455

^b Harold W. Bernard and Wesley C. Huckins, Ibid., p.455

^c Leslie F. Malpass, "Some Relationship between Student's Perception of School and Achievement," The Journal of Educational Research, Vol. 44, 1953, pp. 475 - 82

^d Harold W. Bernard and Wesley C. Huckins, opcit., p.456

X
 พบว่า เด็กที่ประสบความสำเร็จในการเรียน มักจะเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย มีคามารถา
 มีระดับการศึกษา สถานะทางเศรษฐกิจสังคมและรายได้สูง เด็กไม่โตเต็มทางนัยที่อยูเป็น
 เวลา ๑๐ ปี และมาจากครอบครัวค่อนข้างเล็ก จากการศึกษาของ Kurtz (๑๙๕๗)
 พบว่าเด็กที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน มาจากครอบครัวที่มีบรรยากาศภายในบ้านไม่มี
 ความสุข (unhappy emotional climate) มีเพื่อนน้อย และเพื่อนเหล่านี้มีทัศนคติ
 ที่ไม่ชอบที่โรงเรียน เด็กมีความรู้สึกต่ำต้อย ไม่มีความสุข ชอบงานที่ไม่เกี่ยวกับการ
 ศึกษามากกว่า มีความหะเบอทะยานน้อย ไม่ได้คาดหวังอะไรจากตนเองมากนัก

ยังมีองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน แต่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับโรงเรียน
 หรืออยู่นอกเหนือสิ่งแวดลอมของโรงเรียน ได้แก่ องค์ประกอบทางพัฒนาการทางเศรษฐกิจ
 สังคม บรรยากาศสภาพอารมณ์ภายในบ้าน ความสัมพันธ์กับเพื่อน การมีความคิดเห็น
 ต่อตนเองที่ไม่ถูกต้อง การไม่ชอบรับตนเอง ความวิตกกังวล การไม่ชอบสามารถจะควบคุม
 ตนเองได้ และการมีความรู้ดีกว่าคนมีอำนาจน้อย^๖

คนที่มีความสัมพันธ์ของทางการเรียนสูง และที่มีความสัมพันธ์ของทางการเรียนต่ำ
 มีความแตกต่างกันในสิ่งแวดลอมและประสบการณ์ที่ได้รับ จะมีปฏิกริยาโต้ตอบ และที่ความ
 นามายสิ่งแวดลอมตามความรู้ตื้นถึกคิดของตน นำเข้ามาเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ซึ่ง
 อาจจะถูกตองตามความเป็นจริงหรือไม่ถูกตองก็ได้ การไม่รู้จักตนเองตามความเป็นจริง
 หรือมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองไม่ถูกตอง มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เช่นผลการ
 วิจัยของ Oeler^๗ ที่แสดงว่า การไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้น อาจจะเกิด

^๕ Harold W. Bernard and Wesley C. Ruckins, Ibid.

^๖ Eugene D. Alexander, "The Markings System and Poor Achievement, The Teachers College Journal, December, Vol. 36, 1964, pp. 110 - 113

^๗ Sonia F. Oeler, "Intellectual Performance as a Function of Two Types of Psychological Stress," Journal of Experimental Psychology, Vol. 47, 1954, pp. 115 - 121

จากการที่นักวิจัยมีความคิดเห็นว่าตนเองประสบความล้มเหลว

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองนั้น มีผู้ให้คำจำกัดความไวต่าง ๆ กัน McDonald^๔ กล่าวว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง คือ ประมวลความเชื่อของคนที่ถือการประเมินขอเกี่ยวกับตนเอง ว่าเป็นคนอย่างไร มีลักษณะอย่างไรบ้าง Stagner^๕ กล่าวว่า แผลงพื้นผิวของความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองนั้น รวมถึงลักษณะทางร่างกาย กิริยาท่าทาง ระดับสติปัญญา สภาพอารมณ์ของคน การหืออื่นในความเห็น ใ้ค่าอธิบาย มีความคิด ความรู้สึกเกี่ยวกับตัวเขา การที่เขาเปรียบเทียบตนเองกับคนอื่น และความกดดันจากภายใน โดแลนรงคอใจและความหะเบอพะยาน Hurlock^๖ กล่าวว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองหมายถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ทางค่านกายและใจ ทางค่านกายโดแลกความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาและสุขภาพ ส่วนค่านใจ โดแลกความรู้สึกรักกิด การรับรู การปรับตัว ความเชื่อมั่นในตนเองและอารมณ์เป็นตน

Loevinger^๗ เสนอแนะว่า ความสามารถในการสร้างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง จะเพิ่มขึ้นตามอายุ ระดับสติปัญญา การศึกษา และระดับเศรษฐกิจและสังคม

^๔ Frederick J. Mc Donald, Educational Psychology, Publishing Company, Belmont, 1967, p. 432

^๕ Ross Stagner, Psychology of Personality, 2nd ed., McGraw-Hill Book Company, New York, 1961, p. 404

^๖ Elizabeth B. Hurlock, Child Development, 4th ed., Tokyo, Kogakusha Company, 1964, pp. 525 - 526

^๗ Ann Anastasi, Psychological Testing, 3rd ed., The Macmillan Company, New York, 1968, p.532

Frandsen * โลกส่วนตัวพัฒนาการของความนึกเห็นเกี่ยวกับตนเองว่า
 ตัวการที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการของความนึกเห็นเกี่ยวกับตนเอง ก็ความสัมพันธ์ระหว่างเด็ก
 กับบิดามารดา พี่น้อง ครู เพื่อนและบุคคลอื่น สภาพทางร่างกาย ความมั่นคงและอารมณ์
 ความสามารถขั้นพื้นฐาน และการสร้างเสริมตน (Creative self) เมื่อความนึกเห็น
 เกี่ยวกับตนเองเกิดขึ้นและพัฒนาไปจะค่อย ๆ มีความคงตัว แต่ก็มีความโน้มที่จะเปลี่ยนแปลง
 ไม่ได้แก่การประสมการของกัน เพราะคนเรามีประสบการณ์ใหม่เกิดขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดชีวิต
 เมื่อเป็นเช่นนี้ ความนึกเห็นเกี่ยวกับตนเองก็อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ตลอดชีวิตเช่นกัน และ
 ทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมด้วย **

ความนึกเห็นเกี่ยวกับตนเองและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนมีผลซึ่งกันและกัน
 (interact mutual effect) คือการมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ นำไปสู่การมีความ
 นึกเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางไม่คอบติ ซึ่งจะนำไปสู่การมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำต่อไป
 อีก ในทางตรงกันข้ามการประสมควมสำเร็จในการเรียน นำไปสู่การมีความนึกเห็นเกี่ยวกับ
 ตนเองในทางที่ดี เป็นผลให้มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ดีขึ้นต่อไปด้วย **

ผู้วิจัยมีความสนใจในเรื่องนี้ อยากจะทราบว่าคนที่สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
 สูง และคนที่สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ มีความนึกเห็นเกี่ยวกับตนเองแตกต่างกันหรือไม่
 และในคำใดบ้าง โดยจะศึกษาทาบนิสิตระดับมหาวิทยาลัย ใช้นแบบสอบถามความนึกเห็น
 เกี่ยวกับตนเอง (The Adjective Check List) ของ Gough * ในการศึกษา

* Arden H. Frandsen, Educational Psychology, McGraw-Hill
 Book Company, New York, 1961, p.474

** McDonald, op. cit., p.434

** Alexander, op. cit., p.459

** Harrison G. Gough, The Adjective Check List, Consulting
 Psychologists Press, California, 1952

การวิจัยนี้อาจมีประโยชน์ในด้านการแนะแนวการศึกษา มุคลอบช่อมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง แต่ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองนั้นอาจไม่เพียงตรง และถูกต้อง ความ เป็นจริงได้ ครูอาจารย์ควร เป็นเหมือนกระจกเงาที่สะท้อนให้นักเรียนเห็นภาพของตนเองตามความเป็นจริง ให้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางที่ถูกต้อง โดยการแนะแนวให้รอเท็จจริงที่เชื่อถือได้ จักกิจกรรมและประสบการณ์ที่จะทำให้เกิดมีความเข้าใจตนเอง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองตามความสามารถที่ชัดเจนตามความเป็นจริง เชื่อว่านักเรียนจะ ใฝ่ซัดกิจกรรมที่ส่งปรารภณา มีสัมฤทธิผลทางการ เรียบตามความสามารถและศักยภาพของ คน ซึ่งเป้าหมายในชีวิตที่ไกลเกินงกับความเป็นจริง และสามารถจะไปถึงจุดหมายนั้นได้ กวดยก็

ความมุ่งหมายทั่วไป

การ วิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนิสิตที่มีสัมฤทธิผลทางการ เรียบสูงกับนิสิตที่มีสัมฤทธิผลทางการ เรียบต่ำ และนิสิตที่ เรียบวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ กับนิสิตที่ เรียบวิชาประเภทอักษรศาสตร์

ความมุ่งหมายเฉพาะ

เพื่อจะศึกษาว่านิสิตที่มีสัมฤทธิผลทางการศึกษาสูงและนิสิตที่มีสัมฤทธิผลทางการ เรียบต่ำ นิสิตที่ เรียบวิชาประเภทวิทยาศาสตร์และนิสิตที่ เรียบวิชาประเภทอักษร ศาสตร์ จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองแตกต่างกันหรือไม่ ใน ๒๒ อักขระ ^{๑๖} ดังต่อไปนี้

^{๑๖} Harrison G. Gough and Alfred B. Heilbrun, Jr., The Adjective Check List Manual, Consulting Psychologists Press, California, 1965, p. 4

- ลักษณะที่ ๑ จำนวนคำคุณศัพท์ทั้งหมดที่ตรวจสอบ (Total number of adjectives checked)
- ลักษณะที่ ๒ จำนวนคำคุณศัพท์ที่แสดงลักษณะที่ดี (Number of favourable adjectives checked)
- ลักษณะที่ ๓ จำนวนคำคุณศัพท์ที่แสดงลักษณะที่ไม่ดี (Number of unfavorable adjectives checked)
- ลักษณะที่ ๔ ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self - confidence)
- ลักษณะที่ ๕ การบังคับควบคุมตนเอง (Self - control)
- ลักษณะที่ ๖ การไม่คงที่ (Lability)
- ลักษณะที่ ๗ การปรับตัวของบุคคล (Personal Adjustment)
- ลักษณะที่ ๘ ความสัมฤทธิ์ผล (Achievement)
- ลักษณะที่ ๙ การมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Dominance)
- ลักษณะที่ ๑๐ ความอดทน (Endurance)
- ลักษณะที่ ๑๑ ความเป็นระเบียบ (Order)
- ลักษณะที่ ๑๒ ความต้องการเข้าใจตนเองและคนอื่น (Intraception)
- ลักษณะที่ ๑๓ การให้ความช่วยเหลือ (Nurturance)
- ลักษณะที่ ๑๔ การผูกไมตรี (Affiliation)
- ลักษณะที่ ๑๕ การคบคนต่างเพศ (Heterosexuality)
- ลักษณะที่ ๑๖ การแสดงออก (Exhibition)
- ลักษณะที่ ๑๗ การพึ่งตนเอง (Autonomy)
- ลักษณะที่ ๑๘ ความก้าวร้าว (Aggression)
- ลักษณะที่ ๑๙ ความเปลี่ยนแปลง (Change)

ลักษณะที่ ๒๐ การขอความช่วยเหลือ (Succorance)

ลักษณะที่ ๒๑ การยอมรับโทษ (Abasement)

ลักษณะที่ ๒๒ การยกย่องผู้อื่น (Deference)

ขอบเขตการวิจัย

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นนิสิตของกรมมหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๑ เท่านั้น

ความจำกัดของการวิจัย

- ๑. ด้านความล้มเหลวของการเรียน ไม่ได้ควบคุมตัวแปรบางประการ เช่น วิชาเอก และวิชาโทของกลุ่มตัวอย่าง แม้ใช้คะแนนเฉลี่ยของควรรสอบปลายปี ปีการศึกษา ๒๕๑๑ เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา
- ๒. การนำผลการวิจัยนี้ไปใช้กับกลุ่มประชากรอื่น อาจจะได้ผลที่แตกต่างไปจากการวิจัยนี้ เนื่องจากลักษณะของตัวอย่างประชากรที่แตกต่างกัน

สมมุติฐาน

ไม่มีความแตกต่างกันในการคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนิสิตทั้ง ๒ ลักษณะเมื่อแบ่งพิจารณาตามดังนี้

- ๑. ระหว่างนิสิตชายหญิงที่มีล้มเหลวทางการเรียนสูง กับนิสิตชายหญิงที่มีล้มเหลวทางการเรียนต่ำ
- ๒. ระหว่างนิสิตชายหญิงที่เรียนวิชาประเภทวิทยาศาสตร์กับนิสิตชายหญิงที่เรียนวิชาประเภทอักษรศาสตร์

ความเชื่อเบื้องต้น

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (The Adjective Check List)

ที่สร้างขึ้นโดย Harrison G. Gough และ Alfred B. Heilbrun สามารถ
ใช้วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เพื่อรวบรวมข้อมูลใจไมถาวรวิจัยได้

คำจำกัดความเฉพาะ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง หมายถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ๒๒ ลักษณะ
ตามแบบสอบถาม The Adjective Check List ดังนี้

ลักษณะที่ ๑ จำนวนคำคุณศัพท์ที่ตอบทั้งหมด (Total number of adjectives
checked)

ลักษณะที่ ๒ จำนวนคำคุณศัพท์ที่แสดงลักษณะที่ดี (Number of favorable
adjectives checked)

ลักษณะที่ ๓ จำนวนคำคุณศัพท์ที่แสดงลักษณะที่ไม่ดี (Number of unfavorable
adjectives checked)

ลักษณะที่ ๔ ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self - confidence)

ลักษณะที่ ๕ การบังคับควบคุมตนเอง (Self - control)

ลักษณะที่ ๖ การไม่อดทน (Lability)

ลักษณะที่ ๗ การปรับตัวของบุคคล (Personal Adjustment)

ลักษณะที่ ๘ ความสัมฤทธิ์ผล (Achievement)

ลักษณะที่ ๙ การมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Dominance)

ลักษณะที่ ๑๐ ความอดทน (Endurance)

ลักษณะที่ ๑๑ ความเป็นระเบียบ (Order)

ลักษณะที่ ๑๒ ความต้องการเข้าใจตนเองและคนอื่น (Intracception)

- ลักษณะที่ ๓๓ การให้ความช่วยเหลือ (Nurturance)
- ลักษณะที่ ๓๔ การผูกไมตรี (Affiliation)
- ลักษณะที่ ๓๕ การคบคนต่างเพศ (Heterosexuality)
- ลักษณะที่ ๓๖ การแสดงออก (Exhibition)
- ลักษณะที่ ๓๗ การพึ่งตนเอง (Autonomy)
- ลักษณะที่ ๓๘ ความก้าวร้าว (Aggression)
- ลักษณะที่ ๓๙ ความเปลี่ยนแปลง (Change)
- ลักษณะที่ ๔๐ การขอความช่วยเหลือ (Succorance)
- ลักษณะที่ ๔๑ การบดขยี้โทษ (Abasement)
- ลักษณะที่ ๔๒ การบดขยี้ผู้อื่น (Deference)

นิสิตที่มีความสัมพันธ์ทางการเรียนสูง ได้แก่ นิสิตที่ได้คะแนนเฉลี่ยของการสอบปลายปีของทุกวิชาในปีการศึกษา ๒๕๑๐ ระหว่าง ๓.๕๐ - ๒.๕๐ ส่วนนิสิตที่มีความสัมพันธ์ทางการเรียนต่ำ ได้แก่ นิสิตที่ได้คะแนนเฉลี่ยของการสอบปลายปีของทุกวิชาในปีการศึกษา ๒๕๑๐ ระหว่าง ๒.๕๐ - ๒.๐๐

นิสิตที่เลือกเรียนวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ คือนิสิตที่เรียนวิชาเอก และวิชาโทในแขนงวิทยาศาสตร์ ได้แก่ ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยาและคณิตศาสตร์ ส่วนนิสิตที่เลือกเรียนวิชาประเภทอักษรศาสตร์ คือนิสิตที่เรียนวิชาเอกและวิชาโทในแขนงอักษรศาสตร์ ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน และสังคมศึกษา

การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

พ.ศ. ๒๕๑๑ อังศรี ศรีมุกดา^{๑๑} ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง กับความสำเร็จทางการศึกษาของเด็กวัยรุ่นทั้งชายและหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนวัยรุ่นอายุ ๑๖ - ๒๐ ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ในโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา เป็นนักเรียนชาย ๔๐ คน หญิง ๔๕ คน โดยเป็นนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ ๔๗ คน และแผนกศิลปะ ๓๕ คน เครื่องมือที่ใช้วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง คือ *Piers-Harris Scale* และแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยหลักการเกณฑ์ของ *Jersild* และ *Strang* เกณฑ์ที่ใช้วัดความสำเร็จทางการเรียน คือคะแนนการสอบไล่ปลายปีของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีการศึกษา ๒๕๐๔ ซึ่งเป็นการสอบรวมโดยกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้จัดสอบ ผลการวิจัยแสดงว่า เพศ แผนกวิชาที่ศึกษา และประเภทของโรงเรียน ไม่มีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเป็นช่วยรวมของทั้งนักเรียนชายและหญิง เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองแต่ละด้านปรากฏว่านักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ๔ ด้าน คือ ลักษณะร่างกาย ความสามารถทางกีฬาและการเล่น ทัศนคติทางสังคม และความเป็นจริงของตนเองที่ชอบและไม่ชอบเกี่ยวกับผู้คิดปรึกษา ลักษณะนิสัย ความรู้สึกและอารมณ์ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มที่จะต่างกันทางด้านเกี่ยวกับบ้านและครอบครัวอีกด้วย จากการศึกษาข้างต้นนี้จึงพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองกับความสำเร็จทางการศึกษาของกลุ่มต่าง ๆ ยกเว้นกลุ่มนักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิง แต่ความสัมพันธ์นั้นเป็นไปทางข้ามอบ ซึ่งหมายความว่านักเรียนหญิงที่มีความสำเร็จทางการเรียนสูงจะคิดเกี่ยวกับตนเองไปทางข้ามอบไม่ได้

^{๑๑} อังศรี ศรีมุกดา "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง กับความสำเร็จทางการศึกษาของเด็กวัยรุ่น" วิทยานุกรมธรรมศาสตร์ฉบับพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๑

ท.ศ. ๒๔๑๑ สมคิด ไชยจันทร์* ศึกษาบุคลิกภาพทางด้านของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำในชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบถาม High School Personality Questionnaire กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง ๒๒ คน เป็นชาย ๑๘ คน หญิง ๔ คน และนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ๒๒ คน เป็นชาย ๑๖ คน หญิง ๖ คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงมีความมั่นคงทางอารมณ์ดีกว่า มีความสามารถในการรับนิโคตมมากกว่า และมีความสามารถในการบังคับตนเองมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ นักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนสูงมีความมั่นคงทางอารมณ์ดีกว่า มีความสามารถในการรับนิโคตมมากกว่า และมีความสามารถในการบังคับตนเองมากกว่า แต่มีการแสดงออกทางอารมณ์น้อยกว่านักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ นักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ไม่มีบุคลิกภาพด้านใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนสูงมีความสามารถในการบังคับตนเองมากกว่านักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนสูง และนักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำมีสภาวะทางจิตใจอ่อนกว่านักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ และนักเรียนหญิงในกลุ่มที่แสดงลักษณะความเป็นตัวของตัวเองได้ดีกว่านักเรียนชาย

ท.ศ. ๑๔๔๔ Osler* ใหนักเรียนในโรงเรียนมัธยม ๑๔ ห้อง ทำแบบทดสอบบุคลิกศาสตร์ แล้วแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มตามความสามารถ อาชีพ และคะแนนที่ได้

* สมคิด ไชยจันทร์* การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพทางด้านของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำในชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย "วิทยานันทนครศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ท.ศ. ๒๔๑๑

* Sonia F. Osler, "Intellectual Performance as a Function of Two Types of Psychological Stress, " Journal of Experimental Psychology, Vol. 47, 1954, pp. 115 - 121

จากการทำแบบทดสอบคณิตศาสตร์ บอกกับกลุ่มที่หนึ่งว่า เป็นพวกที่ได้คะแนนสอบต่ำ บอกกับกลุ่มที่สองว่าทำแบบทดสอบได้คะแนนดี ส่วนกลุ่มที่สาม ไม่บอกอะไรเลย ภายใต้นักเรียนทำแบบทดสอบคณิตศาสตร์ด้วยความยากง่ายพอ ๆ กันก็มีแบบทดสอบอื่นครั้งหนึ่ง ผลการวิจัย แสดงว่า นักเรียนในกลุ่มที่หนึ่งและในกลุ่มที่สามทำแบบทดสอบได้คะแนนดีกว่ากลุ่มที่สองอย่างมีนัยสำคัญ สรุปได้ว่า การไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนนั้น อาจจะเกิดจากการที่นักเรียนมีความคิดเห็นว่าตนเองประสบความสำเร็จ

ก.ศ. ๒๕๕๖ Stevens ๒๐ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางความคิดเห็นต่อตนเองบางด้านและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปี ๒ จำนวน ๑๐๐ คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น ๒ กลุ่ม คือกลุ่ม A ๕๐ คน เป็นนิสิตเกียรตินิยม กลุ่ม B ๕๐ คน เป็นนิสิตของศึกษา โรงเรียนทศสม Kemmon - Nelson Test of Mental Ability ความคุ้นเคยกับงานระดับสติปัญญา Stevens ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ๓ ด้าน ด้านหนึ่ง คือ การเกิดความเข้าใจในตนเอง (self-insight) โดยในกลุ่มตัวอย่างทดสอบแบบสอบถาม Guilford - Zimmerman Temperament Survey และ The American Council of Educational Psychological Examination ด้านที่สอง คือ การยอมรับตนเอง (self - acceptance) ศึกษาร่วมกับ Acceptance - Rejection Scale ที่วิจัยสร้างขึ้นเพื่อการวิจัยนี้โดยเฉพาะ ด้านที่ ๓ คือลักษณะเด่นเฉพาะตัว (salience of personality traits) โดยให้จัดลำดับ ลักษณะทางบุคลิกภาพ (personality trait) ๑๐ ลักษณะจาก Guilford-Zimmerman Temperament Survey ที่แสดงลักษณะเด่นของบุคลิกภาพของเรา ผลการวิจัยปรากฏว่า นิสิตที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกว่า มีความเข้าใจในตนเอง (self -

๒๐ Peter H. Stevens, "An Investigation of the Relationship Between Certain Aspects of Self - concept Behavior and Students' Academic Achievement," Thesis, Ph. D., New York University, 1956

insight) ความสามารถทางระดับสติปัญญาสูงกว่า นิสิตที่มีสัมฤทธิผลทางการเรียนต่ำกว่า ส่วนในด้านการยอมรับตนเองนั้น นิสิตที่มีสัมฤทธิผลทางการเรียนสูง มีการยอมรับตนเองในระดับ (degree) ที่สูงกว่านิสิตที่มีสัมฤทธิผลทางการเรียนต่ำ ซึ่งนิสิตประเภทหลังนี้ มีแนวโน้มที่จะไม่ยอมรับตนเอง ชาติรับการจำกัดกิจกรรมทางบุคลิกภาพ ทว่านิสิตที่ประสบความสำเร็จในการเรียน จะจัดลำดับลักษณะของทัศนคติของงาน ของอดิک ประสิทธิภาพ และลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสัมฤทธิผลทางการเรียนมากกว่านิสิตที่ไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียน ซึ่งสรุปก็คือ ทัศนคติเห็นเกี่ยวกับตนเอง ๑. ความเข้าใจตนเอง (self-insight) การยอมรับตนเอง (self-acceptance) และลักษณะเฉพาะตัวทางบุคลิกภาพที่เด่น (salience of personality traits) มีความเกี่ยวข้องกับสัมฤทธิผลทางการเรียน

ก.ศ. ๑๔๔ Bowman และ Matthews ๒๑ ศึกษาเด็กเรียนในโรงเรียนมัธยมที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน (dropout) ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า เมื่อได้มีการควบคุมระดับสติปัญญาและระดับชั้นเรียนแล้ว สาเหตุสำคัญของการที่ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน คือ ทัศนคติของมีความภาคภูมิใจในการศึกษา มีความภาคภูมิใจของเด็กเหล่านั้นส่วนใหญ่ไม่มีความภาคภูมิใจในความปกครองของตนก็จะออกจากโรงเรียน ส่วนมีความภาคภูมิใจของเด็กที่เรียนอยู่ในโรงเรียนส่วนมากเห็นคุณค่าของการศึกษามาก และสนับสนุนให้เด็กเรียนจนจบ

ก.ศ. ๑๔๖ Pierce และ Bowman ๒๒ ศึกษาเด็กเรียนในโรงเรียนมัธยมที่มีสัมฤทธิผลทางการเรียนสูงและต่ำ ทว่าปัจจัยทางครอบครัวของนักเรียนที่มีสัมฤทธิผลทางการเรียนสูง นั้น ใ้คนมีความภาคภูมิใจในการศึกษา มีความภาคภูมิใจจากเด็กสูง คิดว่าเด็กเป็นคนมีความรับผิดชอบและมีความเป็นอิสระไม่พึ่งใคร สนับสนุนให้เด็ก

^{๒๑} P.H. Bowman and C. V. Matthews, "The Motivations of Youth for Leaving School," Report on Cooperative Research Project No.200, United States Office of Education, Washington D. C., 1958

^{๒๒} J. V. Pierce, and P. H. Bowman, "Motivation Patterns of Superior High School Students," Report on Cooperative Research Project No. 208, United States Office of Education, Washington D.C., 1960

บุคคล สำหรับตัวเองจะยอมรับว่า มีความสามารถมีอิทธิพลต่อชีวิตของเขา

ค.ศ. ๑๙๖๑ Van^{๒๑} ศึกษานักเรียน เกรด ๒ และ เกรด ๕ จำนวน ๒๕๐ คน พบว่า ระดับของการไขความสารถทางสมอง... การทางการศึกษาเขาเรียน มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับอิทธิพลและการยอมรับของเพื่อน สำหรับนักเรียนรายชั้นเรียนทางการเรียนจะได้รับความกระทบกระเทือน เมื่อเขาไม่มีอิทธิพลในกลุ่ม ส่วนนักเรียนหญิง เมื่อไม่ได้รับการยอมรับทางอารมณ์ (emotional acceptance)

ค.ศ. ๑๙๖๒ Alexander^{๒๒} ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง การยอมรับตนเอง และผลการเรียน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนเกรด ๑๐ เป็นชาย ๑๔๖ คน หญิง ๑๐๘ คน เครื่องมือที่ใช้วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและการยอมรับตนเอง เป็นประเภทให้เชือกทาบ (rating scale) ที่ผู้วิจัยได้คิดค้นออกจากเครื่องมือทางการวิจัยต่าง ๆ ผลการวิจัยแสดงว่า เมื่อมีการควบคุมระดับสติปัญญาแล้ว จะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และการยอมรับตนเองกับผลการเรียน เขาสรุปว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเป็นสาเหตุที่สำคัญต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

^{๒๑} Egmond E. Van, "Socialization Process and Education," Review of Educational Research, Vol.31, 1961, pp. 80 - 90

^{๒๒} Eugene D. Alexander, "The Relationship between Self - concept, Self - acceptance and School Marks," Thesis, Ph. D., The University of Michigan, 1962.

๒๕ R. K. ๑๙๖๐ Charles Taylor และ Arthur W. Combs

ศึกษาเรื่องการยอมรับตนเองและการปรับตัว จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กเกรด ๖ จำนวน ๒๐๘ คน มีสภาพทางเศรษฐกิจซึ่งคณะกรรมการศึกษาจะอายุเท่า ๆ กัน ใช้แบบทดสอบ The California Test of Personality (Elementary Form A) วัตถุประสงค์การวิจัย คำแนะนำนักเรียนออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มหนึ่งมี ๘๐% เป็นนักเรียนที่ปรับตัวได้ดี อีกกลุ่มหนึ่งมี ๒๐% เป็นนักเรียนที่ปรับตัวไม่ได้ดี ตามคำแนะนำที่ได้จากแบบทดสอบนั้น อ่านรับการทดสอบเรื่องการยอมรับตนเองนั้น ในนักเรียนเลือกตอบข้อความ ๒๐ ข้อความ ที่อาจจะเป็นความจริงสำหรับเด็กทุกคน แต่ถ้ายอมรับข้อความนั้นแล้วจะกระทบกระเทือนต่อตน (self) ตัวอย่างของข้อความ เช่น บางครั้งข้าพเจ้าไม่เชื่อฟังบิดามารดา บางครั้งข้าพเจ้าขู่ว่า บางครั้งข้าพเจ้าเก็บจรรยาและไม่งาน ๆ ผลของการวิจัยแสดงว่า กลุ่มนักเรียนที่มีการปรับตัวได้ดีกว่า สามารถยอมรับข้อความที่กระทบกระเทือนต่อตน (self) ได้มากกว่ากลุ่มที่ปรับตัวได้ด้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒๖ R. K. ๑๙๖๔ Brookover, Shaller และ Patterson

ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองที่มีต่อความสามารถและสัมฤทธิผลทางการเรียน ทว่าสัมฤทธิผลทางการเรียนและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักเรียนที่มีต่อความสามารถของคณนั้นมีความสัมพันธ์กัน เมื่อความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองที่มีต่อความสามารถเปลี่ยนแปลงไป คะแนนเฉลี่ยจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย การค้นพบนี้ ตรงกับทฤษฎีที่ว่า พฤติกรรมทางสังคมเป็นการทำงาน (function) ของความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง จากการวิจัยนี้ยังทำให้ทราบว่า เมื่อนำยัคคามารคานาอีก (train) ให้ทราบถึงวิธีที่จะทำในเด็กมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางที่ดีขึ้นแล้ว จะเกิดการเปลี่ยนแปลงในความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของเด็กอย่างมีนัยสำคัญจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในคะแนนเฉลี่ยด้วย

๒๕ Don E. Dulany Jr., Russell L. De Valois, David Beardlee and Marian R. Ginterbottom, Contributions to Modern Psychology, Oxford University Press, New York, 1963, pp. 299 - 303

๒๖ R. B. Brookover, T. Shaller and Ann Patterson, "Self-concept of Ability and School Achievement," Sociology of Education, Vol. 37, 1964, pp. 271 - 78

ก.ศ. ๑๔๖๖ Frymier และ Wells ^{๒๓} สนใจศึกษาว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจที่จะศึกษาเล่าเรียนแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ความสามารถ และสัมฤทธิผลทางการเรียนแตกต่างกันหรือไม่ โดยศึกษาจากนักเรียนมัธยมในรัฐไอโอไอ จำนวน ๓๓๔ คน เป็นชาย ๑๔๘ คน หญิง ๑๘๖ คน ใช้แบบทดสอบ Frymier's Junior Index of Motivation เพื่อวัดแรงจูงใจที่จะศึกษาเล่าเรียน แล้วแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจสูง ๑๖๔ คน และกลุ่มที่มีแรงจูงใจต่ำ ๑๗๐ คน นอกจากนี้ใช้แบบทดสอบ Bill's Index of Adjustment and Values ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ใช้แบบทดสอบ The California Test of Mental Maturity ศึกษาเรื่องความสามารถ และใช้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระดับสติปัญญา สัมฤทธิผลทางการเรียนจากระเบียบสะสม ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจสูงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองแตกต่าง และเป็นไปในทางที่ดีกว่านักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจต่ำ นักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจสูงเรียนและทำคะแนนได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจต่ำ นักเรียนหญิงจะถูกกระตุ้นให้มีแรงจูงใจได้สูงกว่านักเรียนชาย สรุปคือ นักเรียนชายและหญิงที่มีแรงจูงใจที่จะศึกษาเล่าเรียนแตกต่างกัน นักเรียนที่มีแรงจูงใจสูงและนักเรียนที่มีแรงจูงใจต่ำ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ความสามารถในการเรียน และสัมฤทธิผลทางการเรียนที่แสดงในรูปของคะแนนที่ได้แตกต่างกัน

ก.ศ. ๑๔๖๖ Reiss ^{๒๔} สนใจศึกษาว่านักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมเกรด ๑๑ สองกลุ่ม คือ กลุ่มที่มีสติปัญญาดีและเรียนได้เต็มความสามารถ (bright achiever)

^{๒๓} Jack R. Frymier and Robert J. Wells Jr., "Junior High School Students Motivation", *Guidance Journal*, Vol. 4, 1966, pp.90-95

^{๒๔} Stanley Melvin Reiss, "Dimensions of Self-concept and Achievement in Bright Eleventh-Grade Male Students", *Thesis*, Ph.D., The University of Nebraska, 1966

๔๑ คน กับกลุ่มที่มีสติปัญญาดีแต่เรียนได้ไม่เต็มความสามารถ ๒๔ คน (bright under-achiever) ว่าจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ โดยใช้ Bill's High School Form of the Index of Adjustment and Values (BSIAV) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มที่มีสติปัญญาดีและเรียนได้เต็มความสามารถ กับกลุ่มที่มีสติปัญญาดีแต่เรียนได้ไม่เต็มความสามารถ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในอุดมคติ (ideal self-concept) ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองนี้ โดยกลุ่มที่มีสติปัญญาดีและเรียนได้เต็มความสามารถมีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในอุดมคติในทางที่มากกว่ากลุ่มที่มีสติปัญญาดีแต่เรียนได้ไม่เต็มความสามารถ

ก.ท. ๑๔๖๗ - Ozehosky^{๒๔} ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ในระดัมนูนาส ท่านพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองมีผล (functional utility) ต่อการเรียนในระดัมนูนาสหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างในชั้นแรกเป็นนักเรียนอนุบาล จาก ๔ โรงเรียน ๓๗ ชั้น จำนวน ๑,๐๔๒ คน ครูห้าคนขอขณตาม Teacher Rating Scale of Subjects' Self-Attitudes (Wattenberg, 1962) เพื่อคัดเด็กที่คัดออก เป็น ๔ กลุ่ม คือกลุ่มตัวอย่างชั้นสุดท้าย ๑๐๐ คน (ประมาณ ๑๐ % ของกลุ่มตัวอย่างในชั้นแรก) คือชายกับหญิงที่มีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองสูง กลุ่มละ ๒๕ คน และชายกับหญิงที่มีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองต่ำ กลุ่มละ ๒๕ คน เครื่องมือที่ใช้วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง มี U - Scale (Clark, 1966), Quantified Self-concept Inventory (Wattenberg, 1962) และใช้ The Metropolitan Readiness Tests วัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน จากผลการศึกษาแสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองมีผล (functional utility) ต่อการเรียนในระดัมนูนาส

^{๒๔} Richard John Ozehosky, "Children's Self-concept and Kindergarten Achievement", Thesis, Ph. D., St. John University, 1967

จะเห็นได้ว่า ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองนี้ มีผู้สนใจศึกษาในท่านต่าง ๆ กับกลุ่มตัวอย่างในระดั้มต่าง ๆ กัน ซึ่งอาจจะสรุปผลการวิจัยจากการศึกษาของบุคคลต่าง ไปได้ดังนี้

๑. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองกับความสำเร็จทางการศึกษา ในระดั้มนักเรียนชายและหญิงวัยรุ่นชั้นปวช. พบว่า เศษ แยกทวิภาคีศึกษา และประเภทของโรงเรียนไม่มีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เป็นส่วนรวมของนักเรียนชายและหญิง เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองแต่ละด้าน พบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ๔ ด้าน คือ ลักษณะร่างกาย ความสามารถทางกีฬาและการเล่น ฟุตบอลทางสังคมและความเป็นจริงของตนเองที่ชอบและไม่ชอบเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ความรู้สึกและอารมณ์ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มที่จะต่างกันทางด้านเกี่ยวกับบ้านและครอบครัวอีกด้วย และยังพบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองกับความสำเร็จทางการศึกษาในกลุ่มนักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิง แต่ความสัมพันธ์นั้นเป็นไปทางลบ ซึ่งหมายความว่านักเรียนหญิงที่มีความสำเร็จทางการเรียนสูงจะคิดเกี่ยวกับตนเองไปทางลบไม่

๒. ในการศึกษาบุคลิกภาพทางบ้านของนักเรียนเพื่อความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงมีความมั่นคงทางอารมณ์ดีกว่า มีความสามารถในการรับนิชอบมากกว่า และมีความสามารถในการบังคับตนเองมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ นักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนสูง มีความมั่นคงทางอารมณ์ดีกว่า มีความสามารถในการรับนิชอบมากกว่า และมีความสามารถในการบังคับตนเองมากกว่า แต่มีการแสดงออกทางอารมณ์น้อยกว่านักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ นักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำไม่มีบุคลิกภาพทางใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนสูงมีความสามารถในการบังคับตนเองมากกว่านักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนสูง และนักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำมีสภาพทางจิตใจอ่อนกว่านักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ และนักเรียนหญิงในกลุ่มนี้แสดงลักษณะความเป็นตัวของตัวเองได้ดีกว่านักเรียนชาย

๘. จากการศึกษาวิจัย พบว่า ระดับของการใช้ความสามารถตนเองในทางการศึกษาเอาเรียน มีความสัมพันธ์กับอิทธิพลและการยอมรับของเพื่อน สำหรับนักเรียนชาย ซึ่งมีอิทธิพลทางการเรียนจะได้รับความกระทบกระเทือน เมื่อเขาไม่มีอิทธิพลในกลุ่ม ส่วนนักเรียนหญิง เมื่อไม่ได้รับการยอมรับทางอารมณ์

๙. ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง การยอมรับตนเอง และผลการเรียน พบว่า เมื่อมีการควบคุมตัวแปรตามระดับสติปัญญาแล้ว จะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและการยอมรับตนเองกับผลการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเป็นสาเหตุที่สำคัญของสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

๑๐. ในการศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับตนเองและการปรับตัว ปรากฏว่า กลุ่มที่มีการปรับตัวได้ดีกว่า สามารถยอมรับข้อความที่กระทบกระเทือนต่อคน (soar) ได้มากกว่ากลุ่มที่มีการปรับตัวได้ค่อนข้างกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๑๑. ในการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองที่มีต่อความสามารถ กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน พบว่า สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักเรียนที่มีต่อความสามารถของทนนี้นั้นมีความสัมพันธ์กัน เมื่อความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองที่มีต่อความสามารถเปลี่ยนแปลงไป คะแนนเฉลี่ยจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย และเมื่อนำมีความสามารถมาชั่งน้ำหนักวิธีที่จะทำให้เกิดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางที่ลึกลับแล้ว จะเกิดการเปลี่ยนแปลงในความเห็นเกี่ยวกับตนเองของ เด็กอย่างมีนัยสำคัญ และทำให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในคะแนนเฉลี่ยด้วย

๑๒. ในการศึกษาแรงจูงใจของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมพบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจสูงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองแตกต่างกัน และเป็นไปในทางที่ดีกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจต่ำ นักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจสูงเรียนและทำคะแนนได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจต่ำ และนักเรียนหญิงจะถูกกระตุ้นให้มีแรงจูงใจที่สูงกว่านักเรียนชาย

๑๓. ในการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักเรียนที่มีสติปัญญาดีและเรียนได้เต็มความสามารถ กับนักเรียนที่มีสติปัญญาดีแต่เรียนได้ไม่เต็มความสามารถ พบว่ามีความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ระหว่างกลุ่มที่มีสติปัญญาดีและเรียนได้เต็มความ

สามารถ กับกลุ่มที่มีสติปัญญาดีแค่เรียนได้ไม่เต็มความสามารถ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอก
 จากนี้ยังพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองใน
 บุคลิกของนักเรียนทั้งสองนั้น โดยกลุ่มที่มีสติปัญญาดีแค่เรียนได้เต็มความสามารถ มี
 แนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางที่ดีมากกว่ากลุ่มที่มีสติปัญญาดีแค่เรียนได้ไม่
 เต็มความสามารถ

๓๓. ในการ ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและความพึงพอใจใน ระดับอนุบาล
 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองมีข้อถกเถียง เรียนใน ระดับอนุบาล